

بی‌نوشت:

۱. ژانوهوآشنگ، «چین و افغانستان: منافع، مواضع و دیدگاه‌های چین»، گزارش مرکز مطالعات راهبردی و بین‌المللی، مارس ۲۰۱۲

۲. به دلیل شفاف بین چین و شوروی در جنگ سرد، چین اشغال افغانستان توسط شوروی (۱۹۷۹-۸۹) را محاصره چین تلقی و عادی‌سازی رابطه خود را با شوروی مشروط به خروج شوروی از چین کرد.

۳. شرلی آکان، «همکاری ضد تروریسم ایالات متحده و چین: مسائلی برای سیاست ایالات متحده»، گزارش سرویس تحقیقاتی کنگره، ۱۵ ژوئیه ۲۰۱۰

۴. سابقین فیشر و آنجلا استانزل، «افغانستان: غرب شکست می‌خورد، تک‌پیروزی برای چین و روسیه؟»

۵. دفتر اطلاعات شورای دولتی جمهوری خلق چین (PRC)، «نبردهای تروریستی (ترکستان شرقی) نمی‌توانند از مجازات فرار کنند»، ۲۱ ژانویه ۲۰۰۲

۶. شویینا، جانی فیلیرو چی شری با جویا، «جنبش اسلامی ترکستان شرقی»، پیشینه، شورای روابط خارجی، ۴ سپتامبر ۲۰۱۴

۷. شان ویجیان، «سین جیانگ: آنچه غرب در مورد جنگ چین علیه تروریسم به شما نمی‌گوید»، سوت چاینا مورنینگ پست، ۱۴ آوریل ۲۰۱۱.

۸. شورای امنیت سازمان ملل متحد، «یازدهمین گزارش تیم تحلیلی پشتیبانی و نظارت بر تحریم‌ها که به موجب قطعنامه ۱۷۵۱ (۲۰۱۹) در مورد طالبان و سایر افراد و نهادهای مرتبطی که تهدیدی برای صلح، ثبات و امنیت افغانستان هستند»، ارائه شد، ۲۷ مه ۲۰۲۰.

۹. وزارت امور خارجه جمهوری خلق چین، «وانگ یی با ملا عبدالقنی برادر رئیس کمیسیون سیاسی طالبان افغانستان ملاقات کرد»، ۲۸ جولای ۲۰۲۱.

۱۰. نشانه‌پردازی از سازمان‌های شبه نظامی، «جنبش اسلامی ازبکستان»، دانشگاه استنفورد، مؤسسه روابط بین‌الملل و بین‌اسیونکی، آخرین ویرایش، اکتوس سال ۲۰۱۸

در افغانستان پیامدهایی خواهد داشت، از جمله این که در نقش افغانستان در سازمان همکاری شانگهای محدودیت ایجاد خواهد کرد. در سطح جهانی رقابت قدرت‌های بزرگ چالش‌هایی را برای همکاری‌های بین‌المللی در افغانستان ایجاد خواهد کرد. علاوه بر این بی میلی غرب به تعامل با طالبان و تحریم‌های مالی اعمال شده توسط ایالات متحده و برخی نهاد‌های بین‌المللی، بحران انسانی را در افغانستان پیچیده‌تر کرده است و نه تنها به افراد نیازمند آسیب می‌رساند، بلکه ناخواسته به نفع تندروها نیز می‌شود.

محدودیت‌های توانایی چین

چین در سیاست خارجی از اصل عدم مداخله در امور دیگران پیروی می‌کند. چین آماده ایفای نقش رهبری در میانجیگری برای پیدا کردن راه حل منطقه‌ای نیست، زیرا باید موضع روسیه را در نظر بگیرد و پیدا کردن توازن منافع کشورهای همسایه افغانستان از قبیل منافع تاجیکستان کار دشواری است. علاوه بر این بسیاری از استراتژیست‌ها (راهبر دانشانسان) چینی هشدار می‌دهند افغانستان «گورستان امپراطوری‌ها» است و به دولت چین پیشنهاد می‌کنند در درگیر شدن عمیق در موضوع افغانستان احتیاط به خرج بدهد. در جبهه امنیتی چین برای مبارزه با تروریسم، حفاظت از اتباع و پروژه‌های چینی در کشورهای منطقه به آن کشورها وابسته است. تا آنجا که به افغانستان مربوط می‌شود چین روی وعده طالبان درباره مبارزه با تروریسم حساب می‌کند که ممکن است در آینده به همکاری امنیتی دوجانبه تبدیل شود. با این حال چین در مورد حضور نظامی، از جمله پلیس ملی در سرزمین‌های خارجی محتاط است. در حالی که چین در بعد اقتصادی از مزایایی برخوردار است، رویکردهای آن تغییر کرده‌اند. پس از هشت سال اجرا، پروژه BRI (جاده ابریشم جدید) «به دنبال پیشرفت با استانداردهای بالا، پایدار و مردم‌محور» است. (۲۰) بنابراین همکاری چین با افغانستان (از جمله در پروژه BRI) بیشتر روی بهبود معیشت مردم افغانستان و حصول اطمینان از این موضوع که پروژه‌های بزرگ در صورتی که وجود دارند. با محیط زیست سازگار و از نظر مالی پایدار باشند، متمرکز شده است.

نتیجه

با ورود افغانستان به دوران پس از آمریکا، بازگشت طالبان به قدرت واقعیت جدیدی است. چین به عنوان همسایه دیوار به دیوار افغانستان انتظار دارد طالبان انتقال صلح‌آمیزی داشته باشد و مبارزه با تروریسم و ثبات را بر دیگر اهدافی که جامعه بین‌المللی دنبال می‌کند، ترجیح می‌دهد. تعامل چین با طالبان فرصت مناسبی را برای طالبان فراهم می‌کند تا بتواند به تعهدات خود راجع به فراگیری، مدارا، ضد تروریسم بودن و احترام به حقوق زنان عمل کند. چین به ارائه کمک‌های بشردوستانه به افغانستان ادامه می‌دهد، اما روابط اقتصادی دوجانبه را به شرطی تعمیق خواهد کرد که افغانستان امنیت و ثبات را در این کشور تضمین کند. چین برای ارتقای صلح و توسعه در افغانستان با کشورهای منطقه همکاری می‌کند و سازگارهای جدیدی به وجود آمده‌اند. ممکن است چین با اینکه چه کسی نقش اصلی را به عهده می‌گیرد مخالفتی نداشته باشد و از کسانی که می‌توانند به افغانستان کمک کنند تا در مسیر درست حرکت کنند، حمایت کند.

شمس‌الطریق